

vi skulle vel have Lov til i dette Land at undersøge og lovgive, uden at man hvert Øjeblik kommer og siger: Det gaar ikke an, vi maa tage Hensyn til Udlandet.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Det ærede Medlem (Sæbroe) kan undersøge, saa meget han vil, men Sandheden og Kendsgerningen er den, at det danske Landbrug har naaet at skaffe sig et Renommé, som jeg er glad ved, at det ærede Medlem ikke er i Stand til at tage fra det.

Stæning: Jeg har været noget forbavset over den tilsyneladende ringe Interesse, som denne Sag i de forgeaaende Dage har paakaldt hos dette høje Tings Medlemmer. Jeg havde dog den Tro, at den større Del af Tingets Medlemmer enten havde eller havde haft Tjenestefolk, og at derfor i hvert Fald en stor Part af dem naturligt kunde betragtes som sagkyndige paa det Omraade, hvorom vi forhandle, ligesaa vel som Sagen i sig selv forekommer mig at være af saa stor Betydning, at den maatte have kunnet paakalde større Interesse end jeg synes, der har været. Jeg er overbevist om, at hvis det havde drejet sig om Foranstaltninger mod Mund- og Klovesygen, havde Forhandlingen paakaldt større Interesse end nu, da det drejer sig om Foranstaltninger, sigtende til at gavne den store Del af Befolkningen, som Tyendestanden udgør. Den Lovgivning, vi her staa i Begreb med at inklade os paa, er en efter min Mening meget længe paakrævet Reform, og en Reform, som, hvis den føres ud i Livet paa rigtig Maade, vil øve en stor Indflydelse paa Samfundsforholdene og være af meget stor kulturel Betydning for en Del af Befolkningen. Det foreliggende Lovforslag er jo et Regeringsforslag, et Forslag, som er fremsat af denne Regerings Justitsminister, og et Forslag, som Socialdemokratiets Repræsentanter fortrinsvis støtte, et Regeringsforslag, der navnlig kritiseres af Regeringspartiets Medlemmer. Det forekommer mig, at dette Forhold ikke er helt uden Interesse, naar man skal bedømme Situationen, og naar man skal vælge det Standpunkt, man bør indtage overfor Lovforslaget. Det, at fortrinsvis Regeringspartiets Repræsentanter have bedt om, at man vil være meget nøje-seende ved den Forhandling, der nu skal føres i Udvalget, og have ønsket, at man skal gaa meget grundigt til Værks o. v. s.,

og at man fra en Side har kritiseret en Række Bestemmelser og fra den anden Side en anden Række Bestemmelser, er for mig i hvert Fald, selv om jeg ikke paa anden Maade kunde bedømme Lovforslaget, i høj Grad et Vidnesbyrd om, at det sikkert er et ganske godt Lovforslag, der foreligger. Jeg tror som sagt, at Lovforslagets Gennemførelse vil kunne betegnes som et Kulturfremskridt, en Højnelse af Tyendets Kaar og dermed i Virkeligheden en Højnelse for hele Samfundet.

Der er enkelte Talere, som have givet det Udseende af, at der ved denne Sags Behandling var Strid om Principper, hovedsagelig Strid om de to Principper: Ingen Tyendelov eller en ny Tyendelov. Dette er imidlertid kun delvis rigtigt, thi af Kommissionens tre Grupper siger det tredje Mindretal, at det ikke kan anbefale at lade Tyendeloven erstattes af en fornyet Lovgivning paa dette Omraade, men der tilføjes noget; paa næste Side i Betænkningen indstilles det nemlig alligevel, at der skal laves en Tyendelov for Personer under 18 Aar paa Grundlag af de to første Mindretals Indstilling. Man har som sagt søgt at fremstille det, som om disse to Principper stod overfor hinanden: Ingen Tyendelov eller en ny Tyendelov; man har baade mundtligt og skriftligt udtrykt nogen Forbavelse over, at Socialdemokraterne ville have en ny Lov. Denne Forbavelse maa aabenbart bero paa en Misforstaaelse; man forveksler aabenbart Socialdemokraterne med Anarkisterne. Det er i og for sig betegnende, at i den Indstilling, som det tredje Mindretal af Kommissionen gør, indstiller et Par særlig udprægede Antisocialister, at vi ingen Tyendelov skulle have, det er jo nærmest et anarkistisk Standpunkt, de indtage. Jeg glæder mig i denne Forbindelse over den Tale, vi i Dag hørte af den højtærede Justitsminister, som i adskillige af de Betragtninger, han gjorde gældende, ganske ramte, hvad der er min Opfattelse af disse Forhold. Vi Socialdemokrater ønske at komme bort fra den nugældende Klasselov og ønske ganske naturligt, at den tjenende Del af Befolkningen skal rejses til Ligestilling med andre Samfundskasser, først og fremmest til Ligestilling med de saakaldte frie Arbejdere, dem, der ikke ere Tyendeloven underkastede; men vi kræve jo Love ogsaa for andre Arbejdere. Vi Socialdemokrater ere aldeles ikke af den Opfattelse, at det bedste vilde være et Samfund uden Lovgivning, vi kræve Love saa for den ene og saa for den anden Gruppe Arbejdere, fordi vi have